

22. aug. 1830

FAKTA

Dato:

22. aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 79 recto – 80 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Nils

Theodor Christian Broch

Torger Miland

Halvor Torgersen

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 91-93

TRANSSKRPTION

Den 22de August

Da jeg vognede tidlig og saae at Veiret betydelig havde forbedret sig gjorde jeg mig strax færdig til at afreise og da min Skydskarl havde bepakket sig med mine Sager, besteege jeg selv hans muusegraae Hest og tog Afsked med min Vært. Skydskarlen der var en undersætsig lille Mand, travede nu foran ned af Bakken mod Elven, og jeg, der vist paa den lille Hest har gjort en heel snurrig Figur, fulgte efter, idet jeg dog vel maatte vogte mig for at træde for stærkt ned i Stigbøilerne der allerede strax sprang, saa at jeg da de bleve forkortede maatte side paa tyrkisk Maner. Jeg slap dog godt ud af det med min lille Hest og jeg naaede henimod Kl 9 til det Sted hvor vi i en Baad satte over Tindelven til Tinoset. Den Vei jeg [overstreget: idag] havde passeret løb mestendeels i Nærheden af Floden paa nogle Steder nær hvor man steg op under Fjeldet og da atter ned mod Flodbreden, •79 verso• saa at vi mod Slutningen nærmede os den saaledes at vi kunde oversee en stor Deel af Søen hvorfra Floden har sit Udløb og der paa denne Tid ikke var synderlig stor. Jeg skiltes her fra min lille Hest og ombyttede den med en Pram som jeg maatte lade roe af 3 Karle da det var begyndt at blæse op, og Søen da undertiden ikke skulde være saa god at befare. Uden nogen Hinder naaede jeg i denne lette Befordring til Sanden hvor jeg byttede mine tre Rorkarle bort for 2 Andre da jeg ikke troede at behøve fleere eftersom det nu var det deiligste Veier og Heeden næsten var færdig at incomodere. Jeg havde paa Sanden vel kunnet ønske at opholde mig noget da Stedet behagede mig overmaade godt, men for ikke at opholde mig formeget lod jeg mine Gutter roe af Sted. Paa den første ¼ Miil havde de en lille Person med i Baaden, der da han skulde til en Gaard der laae noget høiere oppe end Søen hjalp dem at roe og som jeg siden erfarede, da jeg spurgte Karlene om Aarsagen til han forunderlig fortrygte Figur, var han for fleere Aar tilbage da han var Juling engang d[r]attet ned af Fjeldet og forslaaet sig saaledes at der endog kom Been ud af han Hoved; da jeg naturlig spurgte om de da havde en flink Doctor til at courere ham, mente de at vel Gud var den beste Doctor men at de nok ogsaa havde faaet noget Doctorskab at lægge paa fra Kongsberg. – Jeg kunde ikke have haft nogen behageligere Fornøjelse paa en saa smuk Søndags •80 recto• Formiddag som idag, saa vel følte jeg mig tilfreds ved at blive roet op af den smukke Søe, siddende bag i Baaden paa Løv hvilket her er Brug at lægge kunde jeg, idet jeg blev underrettet af mine stadselig klæte Karle ret betragte de høie Fjelde der løbe paa nogle Steder næsten brat ned mod Søen, og omendskjøndt det var [ved] Middagstid dog paa den eene Siide var i fulkomen Skygge og frembragte Slagskygger paa Søen der frembragte de smukkeste Efecter. Vi roede ved den øvre Ende forbi Haakonæs, der ligger paa en fremspringende Odde og der just var meget smugt belyst, ind i Vestfjorden hvor jeg steg i Land for at tale med Skolemesteren Halvor

Torrersson¹ til hvem jeg havde Hilsen fra Capitain Brock,² og fik ham med til den anden Side Elven hvor jeg ønskede at blive nogle Dage hos Torger Milan.³ Vi fandt imidlertid ved hvor Ankomst at Manden var paa Stullen (Stoerren) og jeg troer neppe jeg her havde faaet Logie hvis ikke Skolemesteren saa godt havde viist at tale med den gamle Nils Torger's Svigerfader, der var den eneste af Mændene der her var hjemme. Min Ankomst i Dalen vagte Opmærksomhed og da jeg kom ind i Stuen fulgte en heel Deel Folk ind med for at bese mig og mine Sager fra Øverst til Nederst; men jeg gjorde saa vel tilrette for mig som muligt efter Omstændighederne og da jeg havde passiareet lidt med dem og Skolemesteren sagde jeg god Nat og sov bedre paa min Halm Seng end jeg mangengang havde gjor i en •80 verso• lang blødere.

¹ Halvor Torgersen.

² Theodor Christian Broch.

³ Torger Miland.

79
vermaakte Janna stover Wilb. At aplezen als is bejooden
hijz Aankondingz in for for foit af Laborum even for
Hollige hie nldt blerz in for kthoffte, in nldt nldt
Gronde in, lchd bmoet dore toerning de in nldt
den min Eilant, fuit hie is aldrig for nldt fuit
pat y foonore is nldt glote hie nldt for nldt
Aankond, dndt y lchd fuit is yndt den Eilant for
aldrig hie, pce fuit in, gae den, fuit is lchd nldt. - At in
nldt fuit for al for in, lchd is nldt nldt, y naer
de fuit at in nldt briege min nldt fuit, hie in
yndt in in nldt is hie after lchd fuit den in, nldt
fuit gdt in for al nldt, fuit nldt in fuit fuit
Mannest. Den 22 August de in nldt lchd y fuit
at Weinst Lchd fuit fuit fuit in nldt in
pce fuit lchd af nldt y lchd nldt fuit
fuit briege hie nldt min nldt, fuit in in
fuit min fuit fuit y lchd fuit min nldt.
Nldt fuit nldt nldt nldt fuit lchd nldt, fuit
in fuit nldt af lchd nldt lchd, y in, nldt
gae den lchd fuit fuit in fuit fuit fuit.
In after, nldt in hie nldt nldt nldt in fuit
fuit fuit nldt. Nldt fuit den nldt fuit
fuit, fuit in de lchd fuit nldt fuit
gae fuit fuit. In fuit hie nldt af nldt
min lchd fuit in nldt fuit 22 9 fuit lchd
fuit in nldt fuit fuit fuit fuit.
In fuit in fuit fuit fuit fuit fuit fuit.
fuit af lchd gae nldt fuit nldt fuit fuit
y fuit fuit y de after nldt fuit fuit.

Ja at mi med Heltierne, mormoder og den pædagog at
mi Lære anse for en stor Gavn af den forrige Skole for
sit Værelse og den nye skole til alle den pædagogiske
Jeg vilde for den min lille Gavn og velsignelse den
med en Gavn som jeg tænkte lidt var af den Gavn da
det var begyndt at blive og, og den da tænkte den ikke
færdig men for god at have. Men nogen Gavn men
jeg kunne ikke befærdig til Læden som jeg vilde
min for Læden Lære for den Læden da jeg ikke havde
at have flere efter som det var med det skole
Børn og Læden for den med for den i indvirkning.
Jeg tænkte Læden at Lære om det at give mig
Lære da det Lære mig omvirkning god, men
for det at give mig forvirkning det jeg min Læden
for af det. For den for den Lære da den lille
Lære med Læden, den da den Lære til en Gavn
den Lære mig Lære og med den Gavn den
den og som jeg Lære omvirkning, da jeg Lære, Læden
en Læden at den forvirkning Lære, men
den for Lære den Lære da den med Lære mig
Lære med af Lære og Lære, jeg Lære at den
anden den Lære med den Lære; da jeg naturlig
Lære men da da Lære omvirkning Lære til den
Lære den, tænkte da at med Lære den Lære
men at den med Lære Lære mig Lære Lære da
Lære den for Lære. Jeg Lære den Lære
den Lægelig. Lære den den Lære Lære

[illegible]

daag, blotrens. Den 23de August. Den gamle Nils, som,
efter mit Ønske allerede el 3de Gang mit Jerndyrd
for at sege mig, og da han fandt brog mig Ønske
- vand han sin forrest sig mig at bløde fandt
Lidt højt Bøge, som brogtes han affaa Ølsøgen
og hængte snillan han sig meget blødt i nær
i blødt Ordre, da nu Christens Land fandt ind
for i Commune og stadt, som i sigge, som at han fandt
nær lidt til at ^{bindet} umiddelbar, som solte og som stadt
midt af Bøge da sig fandt Løst Ølsøgen og da
siden en Egg med nogen Tornegulst, og af Commune
mig til at sigge af den stadt Jølsøgen og den
Ølsøgen med den stadt Bøge fandt sig stadt for
mig. Jølsøgen fandt mig Commune blot stadt
for sig mit sig stadt mig, da Commune Land.
maatte Ølsøgen mit stadt mit at stadt sig
nær vandt, som at sig mit mig stadt stadt
i at Land stadt mit den nær stadt stadt
vilde nær stadt som at man i det stadt stadt
fær stadt, da man. Mangel stadt stadt stadt Land
fær stadt stadt og stadt. Og at Commune
stødte sig nu stadt stadt stadt stadt: stadt
stødte den gamle Nils efter stadt stadt stadt
stødte mig, og stadt han stadt stadt stadt sig
stødte den stadt stadt at stadt stadt stadt.